

om Taxationen vilde falde ham gunstigere, hvilket kunde faae Udseende af, at det kunde antages, at den kunde være mere eller mindre retfærdig. Det kan jeg ikke ansee for at være rigtigt. Der kunde maaskee være den Indvending mod Ændringsforslaget, at Bestemmelsen angaaer ikke alene Fæstebonden, men ogsaa hans eventuelle Enke; men i saa Henseende har jeg ganske holdt mig til Bestemmelsen i Paragraphens Slutning om, hvorledes Godseieren kan forholde sig, naar Bonden misligholder Contracten: at han da skal have fortabt sin Ret, ikke alene for sig, men ogsaa for sin eventuelle Enke; og jeg finder ogsaa Retfærdighed heri; thi i saa Henseende maa man dog betragte Fæstebonden og hans Enke som solidariske, saa at hvad der vedersfaes dem, maa gjælde een for begge og begge for een, saa at man ikke godt kan tage nogen Bestemmelse, der er anderledes for Enken end for Manden. Det er kun, forsaavidt Konen er Mandens Enke, at hun har Ret til at blive ved Fæstegaarden; og det er ogsaa i Erkjendelsen heraf, at det, der i Paragraphens Slutning er fastsat, baade gjælder for Manden og Enken. En anden Sag vil det naturligviis blive, naar Enken gifter sig igjen; da skal der fastsættes en ny Indfæstning. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Ændringsforslaget, som jeg troer er en Modification i nogle Bestemmelser, som for mig staae som temmelig strenge, og jeg vil navnlig anbefale det til dem, der her i Thinget kalde sig Lovens Venner, fordi jeg navnlig fra mit Standpunkt — det kan gjerne være, at Andre tænke anderledes, — anseer det for at være retfærdigt.

B. Christensen: Naar jeg rejser mig for at udtale, at jeg ikke troer, at Lovforslaget vinder Meget ved, at man stemmer for det foreliggende Ændringsforslag, og at jeg for mit Vedkommende agter at stemme derimod, skal jeg særdeles villigt erklære, at jeg er meget langtra ikke at anerkjende den velvillige Aand, hvort dette Ændringsforslag ligesom de andre, der ere stillede, ere fremkomne; men det forekommer mig ganske klart, at samtlige foreliggende Forhold maae opfordre Sagens Venner

til ikke at gjøre nogen Forandring i Lovforslaget, der ikke enten maatte være en virkelig betydelig Forbedring i dets Indhold, eller som ialfald maatte vides at være et Middel til at gjøre vedkommende Ministerium mere modtageligt, mere gunstigt stemt for det. I ingen af disse Henseender kan jeg finde, at det foreliggende Ændringsforslag har nogen Betydning, og jeg troer derfor at maatte stemme derimod. Jeg maa overhovedet tilstaae, at det forekommer mig, som om den ærede Forslagsstiller har opfattet det foreliggende Forhold noget eenstødt; han synes at have støttet sig til, at der i hans Forslag ikke var nogen Ubillighed mod vedkommende Fæstere. Ja, det kunde jeg maaskee gjerne indrømme. Jeg skal ikke gaae ind paa, hvad der kunde indvendes herimod —; men dermed er Sagen ikke afgjort, thi den hele Foranstaltnings Grundlag er det, at Almeenvellet fordrer Fæsteforholdets Ophør, og at dette Ophør ikke vides, ikke har kunnet udfindes eller kunnet staffles tilstede ad anden Vej end den, Lovforslaget har foreslaet, det staaer i den allernærmeste Forbindelse med hele Lovens Bygning, og det forekommer mig, at den kjendelige Belivillie for hele Sagen, som den ærede Forslagsstiller baade nærer og har lagt for Dagen, maatte gjøre ham, om jeg maa bruge det Udtryk, lidt betænkkelig ved at rokke ved dens Bygning ved det Forslag, han har stillet, om han end efter den Opfattelse, han har forelagt os, kan sige sig selv, at det forekommer ham, at den paagjældende Fæster ikke derved har Noget at beklage sig over. Jeg gjentager altsaa, at jeg saavel med Hensyn til dette Ændringsforslag som med Hensyn til de andre finder det i Sagens Interesse rettest at stemme mod det.

Jesperfen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre, som hverken skal angaae selve Ændringsforslaget eller Sagens Realitet. Naar den sidste ærede Taler udtrykte sig saaledes, at man skulde afholde sig fra i en Lov at gjøre Forandringer, som — saaledes forstod jeg det — ikke kunde gjøre Ministeriet velvilligere stemt mod Loven, saa maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg her ved denne Lovs Behandling taler og stemmer saaledes, som om jeg slet ikke vidste, hvad